

Homenatge al Dr. Josep Perarnau

El passat 26 de febrer, a la Facultat de Teologia de Catalunya, va tenir lloc l'ofertament al professor Dr. Josep Perarnau i Espelt de la Miscel·lània d'homenatge que se li ha dedicat. Per a aquesta obra s'ha escollit una frase de Ramon Llull, «E l'amic digué a l'amat», atenent al fet que el Dr. Perarnau és un gran defensor de l'ortodòxia del

gran pensador mallorquí. En la foto, la presidència de l'acte: d'esquerra a dreta, Josep Perarnau; Armand Puig, degà de la FTC; el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona; Joan Doménech Ros, president de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC); Jaume de Puig, vicepresident de l'IEC; i Cristina Godoy, curadora del volum.

GLOSSA

No saben on anar

Un taxista acull passatger. Demana l'adreça de destinació. Consulta si el passatger està d'acord amb l'itinerari que li proposa i, davant la resposta afirmativa del client, comenta: «Hi anirem bé perquè el trànsit és fluid tot i ser migdia. Fa uns anys, la circulació era impossible a aquesta hora i per aquest recorregut». El passatger li pregunta: «Ha disminuït el trànsit amb la crisi? Circulen menys cotxes particulars i s'utilitza més el transport públic?» El taxista reflexiona en veu alta: «Surten menys cotxes i hi ha persones que —cosa que no passava abans— es traslladen en servei públic, és cert! Hi ha moltes persones, però, que no treuen el seu vehicle perquè no saben on anar; més ben dit, perquè no tenen on anar. Fa temps que van perdre la feina». Un moment de silenci i conclou: «Ha de ser molt dur no saber on anar un dia i un altre. Veure que els mesos s'escolen i el temps que resta d'atur amb subsidi es va escurçant o ja s'ha acabat.»

De ben segur que el taxista tenia, en el seu pensament, unes persones amb noms i cognoms en situacions difícils com a conseqüència de la manca de feina. El moment laboral és dur per als treballadors que viuen amb neguit la inestabilitat eco-

nòmica i, també, per a alguns empresaris que, a causa de la crisi econòmica, es veuen abocats a reduir plantilla o a tancar l'empresa. La feina, possibilitat de realització personal i d'aportació i servei al bé comú —de col·laboració en la creació visible, per als creients— ha de ser el mitjà del qual els treballadors i les seves famílies treguin el necessari per viure dignament. «Entre vosaltres no vivíem desvagats ni demanàvem que ens alimentéssiu de franc, sinó que amb penes i fatigues treballàvem nit i dia per no ser una càrrega a ningú» (2Te 3,7-8).

L'atur és una nova forma de pobresa, un nou tipus de marginació que demana solidaritat, esforç i treballar per un ordre social més just. La reflexió del taxista ens convida a tenir molt presents aquestes persones que «no saben on anar» —«més ben dit, que no tenen on anar»— i a tenir-los presents, també, en el compartir i en la pregària, en la certesa que Jesús vetlla per tots ells, que a tots ells s'adreça amorosament, «[...] perquè eren com ovelles sense pastor» (Mc 6,34), i que, si compartim el que tenim, podem dir —fins i tot en la crisi— «tots en van menjar i quedaren saciats» (Mc 6,42).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Déu arriba. Acollim-lo i fem camí amb Ell!

Entrem amb Jesús a Jerusalem, brandant els rams de la seva victòria sobre el pecat, el mal i la mort. Ell ha vençut per la seva Creu: alegrem-nos-en i celebrem-ho! El Diumenge de Rams amb la Processó de l'entrada i la Missa de la Passió és el pòrtic de la Setmana Santa, que ens condueix al goig immens de la Pasqua de Resurrecció. Avui Jesucrist «entra a Jerusalem» per complir el que s'anunciava ja abans del seu naixement: que el Déu d'Israel és beneït i digne de tot amor i lloança, ja que «ha visitat el seu poble i l'ha redimit; fa que s'aixequi un Salvador poderós a la casa de David, el seu servent» (Lc 1,68-69).

És cert, l'entrada humil de Jesús a la seva ciutat santa, és un signe de la seva contínua arribada. «Déu arriba cada dia, cada instant, a tothom. La nostra feina, la més bella, és dir-ho», s'exclama Mn. Tronxo, el personatge tan ben dibuixat per Mn. Josep M. Ballarín. És un Déu que ens estima, que no pot deixar d'estimar els seus fills sense negar-se a si mateix, ja que «Déu és Amor i el qui no estima no el coneix» (1Jn 4,8). Per això està sempre amb nosaltres, entra als nostres pobles i ciutats, i als nostres problemes, a les perifèries de l'existència humana, per ajudar-nos, per portar-hi la seva llum i la seva vida; per guarir-nos, enfortir-nos i poder anar seguint endavant. És Ell qui «ens ha estimat primer» (1Jn 4,10).

Per a posar en marxa la processó dels Rams, el diaca o el prevere diu avui a tot el Poble de Déu: «**Imitem el poble que aclamava Jesús i caminem en pau!**». Cal posar-se en marxa, sortir de l'egoisme, reconèixer el propi pecat i les febleses del nostre viure, i iniciar el camí, continuar-lo, amb fe, amb amor, amb perseverança... «Gràcies a la seva ajuda nosaltres podem recomençar sempre de nou. Com recomençar de nou? Algu pot dir-me: "No pare, jo n'he fetes tantes, jo sóc un gran pecador, una gran pecadora, jo no puc recomençar de nou". T'equivoques, tu pots recomençar de nou...» diu el Papa Francesc.

En la processó de la pròpia vida, en la personal Setmana Santa de cadascú... tot fent camí cap al donar-se del tot com Jesús a la Creu, i poder així ressuscitar amb Ell, hem de comptar sempre amb Ell, sense desanimar-nos. Per què? I respon el Papa Francesc: «Perquè Ell t'espera, Ell està a prop teu, Ell t'estima. Ell és misericordiós. Ell et perdona. Ell et dóna la força de recomençar de nou. A tots. Siguem capaços de reobrir els ulls, de superar tristeses i plors, i entonar un càntic nou. I aquesta alegria veritable romandrà també durant la prova, també en el sofriment, perquè no és superficial, sinó que baixa al més profund de la persona que es fia de Déu i confia en Ell.»

Us desitjo a tots una joiosa Setmana Santa. Per a molts seran dies de família, de retorn als pobles d'on som originaris o de visita agraïda a la natura en plena primavera. No deixem de banda la reflexió i la pregària, l'assistència als oficis religiosos, o al seu seguiment pels mitjans de comunicació... perquè són dies sants, en els quals refermem la nostra fe cristiana, l'acollida del seu perdó i el compromís de viure i estimar, seguint l'exemple del Fill de Déu que tot ho sofreix per nosaltres. Déu arriba; acollim-lo i fem camí amb Ell!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

JOAN RIGOL

Estimar més enllà de la mort

El polític, humanista i doctor en teologia i filosofia Joan Rigol, inspirat en la recerca filosòfica de Gabriel Marcel, que el va portar a formular la necessitat existencial del més enllà, ha publicat la tesi doctoral *Amor més enllà de la mort en l'obra filosòfica de Gabriel Marcel* (Facultat de Filosofia de Catalunya). Rigol, com Marcel, va perdre una persona estimada, i en el text reflexiona sobre com «estimar més enllà de la mort».

Com estimar després de la mort?

La pregunta «s'acaba tot en la materialitat del nostre cos al morir o som més que aquesta materialitat?» ens la fem els qui hem perdut una persona estimada. La resposta de Marcel és: «Tenim llibertat i som capaços d'estimar, i això no depèn de la materialitat que som, sinó de l'esperit que tenim a dins». Sense esperit no hi ha llibertat ni capacitat d'estimar. I conclou: «La persona estimada viu en la plenitud del seu esperit, i els qui romanem a la terra portem aquest esperit de llibertat i amor.»

Per tant...

Això fa possible que hi hagi un diàleg viu entre els qui som en el temps i l'espai, i els qui són ja en la plenitud del seu esperit.

Què és la fe?

La fe, tal com l'entenc, és el coratge de veure i viure la teva dimensió espiritual des de la perspectiva de Déu que t'estima. Lògicament, això no està renyit ni amb la ciència ni amb l'experiència humana, però sí que et dona una visió transcendent de la teva pròpia vida. Jesús ens ha donat la dimensió humana d'aquesta divinitat dient-nos que Déu és Pare i que totes les persones som germans els uns dels altres, des d'aquesta perspectiva de la pròpia fe.

Oscar Bardají i Martín

DIVENDRES SANT

Dia de Terra Santa

El Divendres Sant se celebra la col·lecta pontifícia per als Sants Llocs i les obres que la Custòdia de Terra Santa regenta en el país de Jesús.

Aquest any té com a lema: «Ell és la nostra pau.»

Enguany Terra Santa és especialment present perquè el papa Francesc la visitarà del 24 al 26 del proper mes de maig.

El papa Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau (1 de gener), escriu: «La fraternitat humana ha estat regenerada en i per Jesucrist amb la seva mort i resurrecció. La creu és el lloc definitiu en què es funda la fraternitat.»

El comissari de Terra Santa a les diòcesis catalanes és el P. Manuel Prades, franciscà. La col·lecta es pot enviar a: c/ Santaló 80, 08021 Barcelona, t. 932 092 090, c/e: terrasanta@franciscans.cat

SER PADRES

Si los padres se separan

Los adultos se divorcian entre ellos pero, que yo sepa, los padres no se divorcian de sus hijos. Ahora bien, una cosa es la teoría y otra, muy distinta, la práctica. En la confusa situación de una separación, los psiquiatras de familia insistimos en esto: que el fracaso de la pareja conyugal no obstaculice el triunfo de la pareja parental. Para lograrlo es necesario:

- Que el hijo se sienta amado por ambos padres y no hacerle escoger a uno solo de los progenitores en detrimento del otro.
- Cuando un padre hable del otro delante del hijo, no tiene que recrearse amplificando sus rasgos negativos, sino que debe resaltar sus rasgos positivos.
- Que un padre no ejerza una *educación opuesta* para fastidiar al otro, desautorizándole cuando esté con el hijo; por el contrario, debe autorizar la educación que le da («Si tu madre, o padre, ha dicho que hay que hacerlo así, hazlo, porque seguro que es lo mejor»).
- Que sepan perdonarse el uno al otro por los motivos que han llevado a la separación. Ante los ojos del niño sus padres se engrandecen si actúan de esta manera desapasionada. Ya que un padre lleno de rencores y odio, por más voluntad que ponga, no lo hará bien.
- En las sesiones de terapia familiar dedicadas a la pareja confío siempre en la eficaz terapia del perdón.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Triduum Pasqual i la Pasqua: solemnitat de les solemnitats

A l'inici del cristianisme cada diumenge era la pasqua setmanal i progressivament la seva celebració jueva es cristianitzà traslladant-la al següent diumenge com la Pasqua cristiana i «solemnitat de les solemnitats».

L'hebreu *pasqua* vol dir *pas* i s'aplica al *pas de Déu* alliberador de l'esclavitud dels jueus, recordat a la seva festa de pasqua (Ex 12). D'aquí sorgí l'aplicació a «Crist, com la nostra pasqua» (1Co 5,7), esdevinguda pel seu *pas* de la mort —*Divendres Sant*— i la sepultura —*Dissabte Sant*— a la resurrecció —*Diumenge de Pasqua*. Per això, aquests tres dies, iniciats en l'Eucaristia vespertina del Dijous Sant, formen el *triduum pasqual*.

El *triduum pasqual* se celebra amb textos bíblics memorables i signes expressius (lavatori dels peus, gran pregària universal, veneració de la creu, vetlla nocturna, foc nou, processó, l'*Exultet*, renovació de les promeses baptismals). Per això es perllonga cinquanta dies, número de plenitud, que això vol dir *Pentecosta*, amb set diumenges pasquals marcats per les lectures dels Fets dels Apòstols i dels Evangelis de Joan i el d'Emaús, que mostren com l'Esperit del Ressuscitat comunica l'esperança plena a la història i al viure cristià de cada dia!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.
- 15. ■ Dimarts** [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.
- 16. ■ Dimecres** [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa.
- 17. □ Dijous** [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12, 1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.
- 18. ■ Divendres** [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.
- 19. ■ Dissabte Sant.** Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

Comença el temps de Pasqua

- 20. □ † Diumenge vinent**, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores pròpia) [*Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la missa vespertina*, l'Evangelí pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble.

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Entrada de Jesús a Jerusalem. Pintura del beat Fra Angèlic, Convent de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados.

El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorralla una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts.

Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Elí, Elí, lamá sabaktaní». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo, algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama este.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos.

El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Passió de Jesús segons Mateu

Mateu ofereix d'entrada un gran horitzó doctrinal de la vida i de l'actuació de Jesús: la genealogia. També la Passió de Jesús se situa en aquest horitzó amb el parlament de Jesús en l'escena del seu empresonament. Un parlament poc versemblant (Jesús acaba de ser empresonat), però motivat per l'acció de resistència d'un dels deixebles. Jesús fa una defensa de l'actitud de no-violència; apel·la a la seva remarca en les temptacions: et penses que no podria demanar ajut al meu Pare? Cal tenir en compte el marc de la Passió anunciat en les escriptures: estem en l'horitzó del disseny de salvació de Déu.

El relat de la Passió de Mateu segueix pràcticament en tot el text de Marc. Però hi afegeix algunes notes personals que donen un altre sentit al text. L'episodi de la mort de Judes té l'efecte de treure ferro a les negacions de Pere. Mentre un es desespera, l'altre mantindrà l'esperança. La breu nota sobre la dona de Pilat justifica que el procurador refusi la responsabilitat de la mort de Jesús. I la intervenció del poble —«la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills»— subratlla que el poble ha renunciat a la crida de ser el poble de Déu. És el pas de l'elecció d'Israel a l'Església (cf. Mt 21,43). El tarannà eclesial que envolta la vida de Jesús a Mateu es fa palès un cop més en la Passió.

Finalment el sentit de la mort de Jesús. Jesús mor, com en Marc, amb un crit dramàtic. Tanmateix, l'horitzó doctrinal esmentat confereix a aquesta escena un sentit diferent i la confessió del centurió, compartida aquí amb els altres que eren amb ell, resulta menys rellevant. El text apocalíptic afegit per Mateu sobre el terratrèmol, l'obertura dels sepulcres i les aparicions dels ressuscitats a la ciutat santa després de la resurrecció de Jesús, és una invitació a veure la resurrecció al bell mig de la mort de Jesús. La mort-resurrecció de Jesús és el moment del gir escatològic fonamental. La mort de Jesús és l'inici de la resurrecció. És el misteri de la Pasqua de Jesús.

Jornada sacerdotal, el 14 d'abril, parlant del papa Francesc

Mons. Eusebio Hernández Sola, bisbe de Tarazona és l'invitat enguany a impartir la conferència de la Jornada Sacerdotal de Dilluns Sant, el proper dilluns 14 d'abril. Amb el títol «L'Església del Papa Francesc», Mons. Hernández glossarà el que ha significat el primer any de pontificat del Sant Pare i quin és el seu pensament i acció.

L'acte es portarà a terme a la sala d'actes del Seminari Diocesà, a les 10.30 del matí.

En acabar, se celebrarà la Missa Crismal, a la S. E. Catedral Basílica, a les 12.30 h, on es durà a terme la renovació de les Promeses Sacerdotals, la Consagració del Crisma i la benedicció de l'Oli dels Malalts i l'Oli dels Catecúmens; i es farà memòria dels preveres traspassats des de la darrera Pasqua: Mn. Dídac Martín, Mn. Josep Casas, Mn. Pere Ribes, Mn. Facund Salvia, Mn. Josep Mas i Mn. Pau Marquès.

En acabar, el dinar de germanor és previst a la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, on es farà homenatge als preveres que celebren enguany les noces d'or: Mn. Xavier Esplandiú, Mn. Antoni Mirabet, i el P. José Miguel Larrión SBD; tots ordenats l'any 1964.

PODEU CONSULTAR ELS HORARIS DE MISSES DE SETMANA SANTA A LA WEB DEL BISBAT

www.bisbaturgell.org

o bé llegiu aquest codi

150 anys de la fundació dels «Fills de la Sagrada Família» a Tremp

La Basílica de Nostra Senyora de Valldeflors de Tremp va acollir, el diumenge dia 23 de març, la celebració de la Missa d'Acció de Gràcies pels 150 anys de la fundació de l'Institut dels Fills de la Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep, presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i concelebrada pel Superior General de l'Institut,

Aquesta imatge parla

alumnus dels col·legis que l'Institut té a Catalunya. Hi foren presents nombroses autoritats locals, encapçalades pel President del Consell Comarcal del Pallars Jussà i la Tinent d'Alcalde de Tremp.

L'Eucaristia comptà amb la presència també de l'Institut de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret encapçalades per la Superiora General Mare Montserrat del Pozo Roselló. La celebració eucarística fou precedida per un concert ofert per la banda de l'escola Pare Manyanet de Barcelona, que interpretaren diverses peces.

Mons. Vives subratllà la importància del treball que realitza l'Institut i la seva importància en el món present a favor de les famílies i animà a col·laborar amb el carisma propi de l'Institut en el proper Sínode Extraordinari de la Família que el Sant Pare Francesc ha convocat per a tota l'Església Universal. L'Eucaristia es clogué amb unes paraules d'agraïment del Superior General, P. Jesús Díaz. Una ofrena floral a la capella de Sant Josep Manyanet i els goigs a llaor de la Mare de Déu de Valldeflors cloqueren la celebració festiva.

«24 hores per al Senyor»

El Bisbat d'Urgell va celebrar, a indicació de Mons. Joan-Enric als preveres, una jornada de «24 hores per al Senyor», dedicada a l'Adoració Eucarística amb l'església oberta, i a invitar els fidels a celebrar el sagrament de la confessió individualment.

Aquesta és una iniciativa del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, en una carta circular a les Diòcesis signada pel seu president, l'Arquebisbe Mons. Rino Fisichella. Es tracta d'una proposta per facilitar als fidels la participació al sagrament de la Penitència i a l'Adoració Eucarística, al voltant del 4t diumenge de Quaresma. D'aquesta manera, els sacerdots van disposar d'horaris adequats de confessions i Adoració Eucarística, segons les possibilitats de cada parròquia, des de les 17 hores del divendres 28 de març fins les 19 hores del dissabte 29 de març, o bé en la setmana següent, del divendres 4 d'abril tarda fins dissabte dia 5 d'abril al vespre.

Cicle de cinema per Quaresma a Sort

La parròquia de Sort ha posat en marxa un petit cicle de projeccions, centrat en pel·lícules amb valors, per als grups de la parròquia i de la catequesi, tot coincidint amb el temps de Quaresma. Mn. Joan Pau Esteban, va presentar el cicle el 23 de març als locals parroquials amb una quinzena de persones, entre infants i adults. La primera pel·lícula fou «La invenció de Hugo», sobre la que es va fer primer una aproximació sobre les missatges i el sentit de la història, que va anar a càrrec dels laics Sindy Rincón i Josep Rábade. Aquesta és la primera de les tres que s'han presentat durant la Quaresma d'aquest any; les altres dues han estat «La Vida de Pi» i «El secret del llibre de Kells».

Confirmacions a Artesa

Dissabte dia 22 de març l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 22 joves de la parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Artesa de Segre. Concelebraren la Missa el Rector de la parròquia, Mn. Antoni Ballester, Mn. Antoni Pich i Mn. David Codina.

Mons. Joan-Enric Vives fou rebut per l'alcalde d'Artesa de Segre, el Sr. Domingo Sabanés Porta. La Missa comptà també amb la presència de l'alcaldesa de Foradada, la Sra. Marisel Segú Peralba, mare d'un dels joves confirmands. L'Eucaristia va ser animada per dos joves músics d'Artesa, Arnau i Bernat, violoncel·lista i pianista respectivament, de gran sensibilitat.

LA PLETA: DE RAMS A PENTECOSTÉS

De Betfagé a Jerusalem amb rams i palmes

El Diumenge de Rams és festa gran per a la comunitat cristiana de Jerusalem. Durant tot el dia van arribant grups de molts indrets del país: Natzaret, Ramal-iah, Taybé, Betlem, Beih Sahur, Beit Jala, Jericó... que amb els pendons i banderes i amb els cants de festa omplen els carrers de Jerusalem.

A la tarda, a primera hora, es concentren tots a Betfagé. Petit nucli de població, en el camí costerut que baixa de la muntanya de les Oliveres, per la vertent est, cap a Betània. La tradició hi recorda el lloc des d'on, ja als primers segles, començava la processó del Diumenge de Rams. Els franciscans compraren uns terrenys l'any 1887 hi bastiren una capella. A l'interior s'hi troba una pedra cúbica de notables dimensions. Als costats, està decorada amb pintures d'escenes al·lusives al passatge evangèlic: tot de gent amb rams i palmes i un grup de

persones entorn d'un ruc i un pollí. Aquestes pintures, es creu, deuen ser del temps dels croats.

Des d'allí surt la solemne processó dels Rams. Obren pas els grups de *boyscouts* cristians, amb les bandes de música. Segueixen els grups de les parròquies i els pelegrins. No és una processó compacta i ben afilerada. Allí cadascú va amb el seu

grup, canten les seves cançons i fan les seves pregàries. Entre els pelegrins sempre sol haver-hi —i són molts admirats— grups de Centre d'Àfrica amb els seus vestits acolorits, els instruments, cants i danses.

El recorregut és d'uns dos quilòmetres. Es baixa la muntanya de les Oliveres per la vertent oest, es travessa el torrent Cedró i s'entra a Jerusalem per la porta de Sant Esteve o dels lleons. L'arribada a la ciutat és espectacular: una multitud de fidels i de curiosos s'afilren als costats de la carretera.

Tot just arribats a la ciutat es troba el convent dels Pares Blancs, amb l'església de Santa Anna i la piscina Probàtica. Allí el Patriarca beneeix els fidels, els agraeix la seva assistència amb la manifestació de fe i els acomiada tot desitjant-los unes santes celebracions i una Bona Pasqua.

Mn. Ramon Sàrries